

Det er jo lige præcis derom, den hele strid drejer sig. Der sker nemlig både indgreb i brugsretten og i hvert fald indgreb i dispositionsretten. Miljøministeren har gentagne gange sagt, at man fortsat kan dyrke det areal, man har, som man har gjort det hidtil.

Men hvis man ønsker at dyrke noget andet, hvis man ønsker at bruge arealet til noget andet, så går man pludselig videre end habitatscirkulæret eller Ramsarcirkulæret, eller hvad det nu kan være. Dermed kan vi risikere, at en række mennesker bliver økonomisk belastet af det. Vurderingen på en ejendom bliver sat ned, fordi den nu pludselig ikke kan anvendes til andet og mere end et lille begrænset område, hvor den hidtil har været anvendt.

Derfor mener jeg, at hele dette ejendomsrets-begreb er utrolig vigtigt, og jeg har sagt i mine indlæg her fra talerstolen for et øjeblik siden, at dér, hvor den enkelte ejer bliver økonomisk ramt, burde det være en selvfølge som udgangspunkt, at man giver en kompensation.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

I Venstre kender vi naturligvis godt den traditionelle juridiske teori og retspraksis mellem konkrete indgreb og erstatningsfri reguleringer, men det drejer sig ikke om jura i dag. Det drejer sig om politiske holdninger og indstilling til ejendomsretten.

Det, der bekymrer os i Venstre utrolig meget, er, at man i redegørelsen kan læse, at planlægning skal bygge på erstatningsfri reguleringer. Det er nærmest et grundsynspunkt, og det er et grundsynspunkt, vi gerne vil have frem i lyset og have vendt og drejet, for det er vi meget bekymret over. Ingen kan vel bestride, at man efterhånden rammer ganske enkelte grupper ved salamimetoden: Så er der det ene indgreb, og så er der det andet indgreb, og så er der det tredje indgreb. Men det er naturligvis til syvende og sidst en domstolsafgørelse.

Men vi vil altså gerne have lavet reglerne ud fra et helt andet grundsynspunkt, end at planlægning helt generelt og grundlæggende skal bygge på erstatningsfri reguleringer, for man rammer ganske bestemte grupper af samfundet, der skal betale for fællesskabet. Det er vi imod.

(Kort bemærkning).

Martin Glerup (S):

I forbindelse med vurderingen af, hvornår det drejer sig om en generel rådighedsindskrænk-

ning, eller hvor det gælder et individuelt indgreb, som betyder en forringelse af den pågældende lodsejers økonomi, vil der naturligvis altid indgå et skøn. Og jeg vil tro, at det vil være meget vanskeligt at opstille nogle direkte fir-kantede retningslinjer, som vil kunne dække alle de eksempler, som måtte opstå.

Jeg mener, at det er vigtigt, at man griber ind på en rimelig måde og yder erstatning dér, hvor det har ekspropriativ karakter, men jeg mener også, at det er nødvendigt, at man planlægningsmæssigt har mulighed for at udlægge nogle zoner med henblik på den fremtidige planlægning. Det er jo en skam, hvis vi skal frem til en procedure, hvor man i dokumentationens hellige navn kommer for sent, sådan at skaden på naturen og miljøet er sket.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Det er jo interessant at finde ud af, hvad det er for en politisk ændring, som Venstre er ude efter her, og jeg har forstået på meldingen, at det ikke nødvendigvis er jura, det her handler om; det handler om holdninger.

Venstres ordfører spørger: Hvis en landmand igennem flere år har sprøjtet med et sprøjtemiddel, som går i grundvandet og ødelægger en sø i nærheden, hvordan er det så med erstatning? Har den landmand så erstatningspligt over for samfundet?

Der er i mine øjne noget helt sygt i, at der tales om erstatning på den måde. Naturbeskyttelseslovgivningen her i landet er indrettet og har altid været indrettet, også når Venstre har siddet i regering, på at beskytte naturen. Derfor spørger jeg: De landmænd, der ødelægger naturen, skal de betale erstatning til samfundet, fordi de ødelægger det for os andre, for samfundet og for deres efterkommere, også når det drejer sig om deres egen gård?

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Det er ekstra underholdende, men måske også lidt forvirrende, når et parti har to ordførere, og den ene advarer imod at komme tilbage til enevældens tid, og den anden siger, at vi skal bruge Jydske Lov. Så er signalværdien i hvert fald temmelig forvirrende, vil jeg nok sige.

Jeg vil godt stille et spørgsmål. Jeg ved ikke, hvem af de to ordførere, der vil kaste sig over det og er bedst til det set med vore øjne: Hvordan opfatter Venstre egentlig ejendomsretsbe-